

picat i lligat

núm. 14
curs 2013-14 · any XI

Jóvenes y Desarrollo (ONGD):
Proyecto escuela de secundaria en Touba, Mali

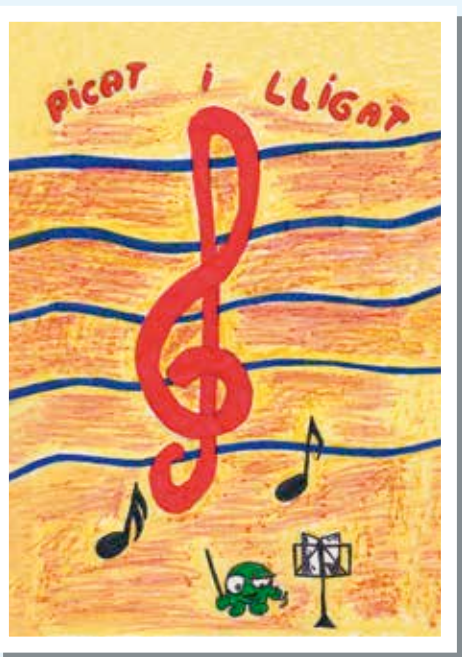
Notícies del CPMO:
**Premis "Ciutat d'Ontinyent" 2014, V Trobada "Flautíssim",
audicions, *master class* i molt més**

**Revista d'informació cultural
del Conservatori Professional de Música d'Ontinyent**

Estimats lectors,

Com cada any, hem publicat una nova edició de la revista "Picat i Lligat", la revista del nostre centre. En aquesta ocasió, hem volgut que el disseny de la portada siga d'un alumne del Centre, per la qual cosa es va convocar un Concurs de Portades on la temàtica estiguera relacionada amb la música o amb el nostre Conservatori. Aquests dibuixos que mostrem a continuació són els dels participants, i donat que tots i cadascun d'ells ens han agradat molt, no ens hem decantat per ningun, així que hem decidit realitzar un collage amb ells per a confeccionar la portada d'aquesta nova edició. Sols ens queda agrair la seua aportació a la revista i donar-los la més sincera enhorabona.

Álex López Navarro. 3er E.E.

Carla Gandía Soler. 1er E.E.

Tono Muriana Reig. 2^{on} E.E.

Mariola Cano Penadés. 1er E.E.

Sumari

- 4 **SALUDA DEL DIRECTOR**
- 5 **COMMEMORACIONS**
- 7 **LA NOTA SOLIDARIA.** Jóvenes y Desarrollo

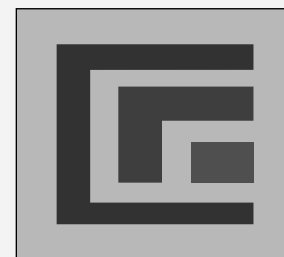
PARLA EL PROFESSOR:

- 9 **JORNADES SOBRE MANTENIMENT I REPARACIÓ DEL CLARINET**
- 11 **LES TRES “CES “ DEL VIOLONCEL ESPANYOL**
- 13 **LA IMPROVISACIÓ COM A EINA PEDAGÒGICA**
- 15 **VIATGE A KRONACH**
- 17 **VI FESTIVAL DE PERCUSSIÓ**
- 19 **AUDICIÓ DE TROMPETES**
- 20 **TPIX: UN NOU ESPAI PER A LA MÚSICA CLÀSSICA A LES COMARQUES CENTRALS**
- 23 **MASTER CLASS AMB GUILLERMO GONZÁLEZ**

NOTES DELS ALUMNES:

- 24 **QUÈ ÉS LA MÚSICA?**
- 25 **MEMÒRIES D'UN EXALUMNE**
- 27 **V TROBADA “FLAUTÍSSIM” A TORRENT**
- 29 **PARAULES D'UN ANTIC ALUMNE**

- 30 **SALUDA DE L'AMPA**
- 31 **NOTÍCIES**
- 41 **ANECDOTARI**
- 42 **LA BATUTECA**
- 45 **PASSATEMPS**
- 47 **EN CLAU D'HUMOR**
- 48 **CITES I FRASES CÈLEBRES**
- 49 **AGENDA**
- 50 **CONCERT DE PROFESSORS**

Picat i Lligat no es responsabilitza de les opinions expressades a la revista

picat i lligat · curs 2013-14 · any XI · núm. 14

Edita: CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA D'ONTINYENT

Plaça de la Coronació, 27 · Tel. 962919220 · Fax 962919221 · 46870 ONTINYENT (València)

e-mail: 46021861.secret@edu.gva.es · picatilligat@conservatoriontinyent.com

www.conservatoriontinyent.com

Coordinació i redacció: Arturo García Martínez

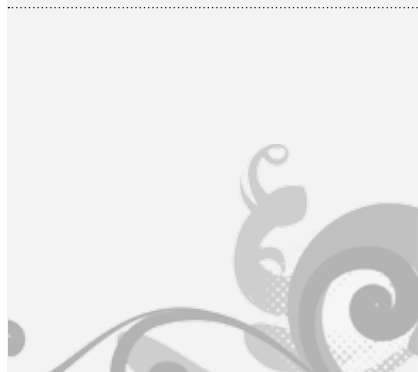
Dipòsit Legal: V-1542-2008

Disseny i maquetació: www.emprenet.es **Impressió:** Gráficas Minerva

Col·laboren: Federico Rocafort Rodríguez, Marta Clara Asensi Canet, Maria Rosell Olmos, Pep Soler Galbis, Vicent Gómez Pablo, Sonia Antón Ferrándiz, Pilar Garcia Baraza, Joanjo Albinyana Gil, Maria Revert Calabuig, David Castelló Silvestre, Goda Sruogyte, Isabel Sendra Olcina, Miguel Palací Moncunill, Carmina Tortosa Cerdà, Manel Garcia Company, Marta Gironés Camus, Jose L. Silvaje Fernández, Noelia Ferrando Arbona, Remigi Roca Fernández i la Junta Directiva de l'AMPA.

Saluda del Director

JOSEP MANEL GARCIA COMPANYY
DIRECTOR DEL CONSERVATORI

Si l'any passat parlàvem de la necessitat de mantenir-nos a l'altura de les circumstàncies socials i econòmiques per tal d'estar al costat dels nostres alumnes donant-los alé i ajudant-los a esmerçar les ganes de fer, aquest any present, que se'n fuig com l'aigua corrent, volem revitalitzar l'activitat comunicativa del centre implementant-la amb la publicació d'una edició digital de la mateixa.

Pensem que aquesta nova dimensió contribuirà a fer-la més dinàmica, més fàcil d'actualitzar i, en definitiva, més pròxima en el temps i més fresca.

Sembla que no, però els trets identitaris de les institucions també basteixen l'ànima d'elles mateixes. El nostre Conservatori no és menys institucional o més per disposar d'aquest mitjà de comunicació tan im-

portant com és la revista amb el suport que es vulga, però d'alguna manera, després de tant de temps amb ella, la tenim com a indicador del compromís convivencial de tota la comunitat que ací ens apleguem.

Vull felicitar i agrair als qui participen de l'elaboració des del vessant que hagen elegit. Encara que els temps continuen estant ben difícils, el fet que les persones tinguem ganes de treballar per les altres, de distreure-les, de parlar-los de les nostres coses, vol dir que el camí cap a la milloria social i cap a un futur més digne dels nostres alumnes, va fent-se.

Desitgem gaudiu llegint-la i participant d'ella com a lectors. Si tots en formem part d'aquesta institució, aquesta publicació, sens dubte ens uneix com a símbol comú.

Commemoracions

PACO DE LUCÍA I CLAUDIO ABBADO

“Los flamencos, como todos los músicos de las músicas de raíz, siempre hemos tenido la nevera vacía”.

Aquest any, el món de la música ha perdut dos “dels grans”. Músics de tal magnitud que, per la seua excel·lència, són irremplaçables i seran recordats per les generacions vinents quan estudien la història de la música dels s. XX i XXI.

Els seus arribats i seguidors, a més d'admirar l'artista admiraven la persona i tots coincideixen que eren gent senzilla, persones amb els peus al terra però capaços de tocar el cel quan pujaven a un escenari.

Francisco Sánchez Gómez, més conegut pel seu nom artístic Paco de Lucía, va nèixer el 21 de desembre de 1947 a Algecires, Cadis.

Va començar els seus estudis de guitarra als sis anys en el si d'una família molt humil. “A mi padre se lo debo todo pues me obligó a tocar desde niño cuando uno no tiene capacidad para decidir lo que quiere ser en la vida y necesitas a alguien que te empuje y te señale el camino”. “Estábamos hambrientos y mi padre no sabía qué hacer para sacarnos adelante”. “Los flamencos, como todos los músicos de las músicas de raíz, siempre hemos tenido la nevera vacía”.

Als tretze anys viatja per primera vegada a Amèrica del Nord com a tercer guitarrista de la *Compañía de ballet clásico-español de José Greco*. Coneix el cantaor Fosforito i poc després a Camarón de la Isla. Paco de Lucía recordava aquesta etapa com una de les més boniques de la seua vida “estábamos tocando y cantando a todas horas, noches enteras inventando cosas”. La seua parella artística amb Camarón de la Isla, amb qui va signar diversos discos de notable èxit entre 1969 i 1979, va marcar la història del flamenc per sempre.

Agafà prestigi en el món de la música popular, del flamenc i del rock més purista per la seua col·laboració amb guitarristes com Larry Coryell, John McLaughlin o Al di Meola. Va obrir el flamenc al jazz i al blues. Va ser l'any 1973, amb la rumba *Entre dos Aguas* quan va aparèixer la línia divisòria entre un abans i un després de la guitarra flamenca.

El guitarrista va obtindre nombrosos premis durant la seua carrera, entre ells el Príncep d'Astúries de les Arts 2004. Al novembre de 2012 va ser guardonat amb el segon “Grammy Latino” de la seua carrera pel seu disc *En Vivo conciertos de España 2010*. De Lucía, ja havia guanyat aquest mateix guardó el 2004 per *Cositas Buenas*.

Paco de Lucía ens va deixar el 26 febrer 2014 a Mèxic. L'artista es trobava jugant amb els seus fills en una platja a Cancún, on posseïa una casa, quan es va sentir sobtadament indisposat morint de camí a l'hospital a causa d'un infart.

Claudio Abbado va nèixer el 26 de juny de 1933 a Milà, Itàlia.

El seu pare era violinista i professor de conservatori i la seua mare pianista. Va cursar estudis de piano i composició al Conservatori de Milà amb el seu pare Michelangelo Abbado, va ser alumne de Carlo Maria Giulini i també en l'Accademia Verdi de Milà. Posteriorment viatja a Viena, on va estudiar direcció.

Abbado va debutar com a director el 1958 a Trieste (ciutat situada al nord d'Itàlia). Va dirigir *La Scala de Milà* de 1968 fins al 1986 i l'*Orquestra Simfònica de Londres* entre 1979 i 1988. El 1986 va ser director

musical de l'*Òpera de Viena*. Des de 1970 participà com a director convidat de l'*Orquestra Filharmònica de Viena*.

El 1988 va fundar el Festival *Wien Modern*, esdeveniment que va iniciar la seva trajectòria com a festival anual de música contemporània i que es va anar desenvolupant fins a incloure tots els diferents aspectes de l'art contemporani. Des de 1994 va ser el director artístic del *Festival de Pasqua de Salzburg*.

Durant la seva carrera ha rebut nombrosos premis i reconeixements per la geografia de tot el món.

Claudio Abbado va morir a Bolonya el 20 de gener de 2014. La seua mort va arribar 13 anys després que se li diagnosticara una malaltia que en el seu moment es va considerar incurable.

La Nota Solidaria

Jóvenes y Desarrollo (JyD), es una Organización No Gubernamental para el Desarrollo (ONGD) que desde 1988 colabora y trabaja en la formación y educación integral de niños, niñas y jóvenes, en los países empobrecidos.

Nuestras áreas de trabajo son:

Proyectos de Cooperación: Trabajamos en América Latina, África y Asia en las áreas de niños de la calle, talleres de capacitación, escuelas de formación profesional, inserción laboral y microempresas, construcción y equipamiento de escuelas e institutos, formación del profesorado y prevención del trabajo infantil.

Voluntariado: JyD ofrece una propuesta de voluntariado de larga duración para apoyar los proyectos en países del sur. Para ello formamos y enviamos voluntarios de larga duración. También ofrecemos la posibilidad de un voluntariado en nuestras delegaciones apoyando el área de proyectos y de educación para el desarrollo.

Educación para el desarrollo: Realizamos campañas de sensibilización para favorecer en las personas una actitud más comprometida con la situación de las personas en los países empobrecidos.

En este año, en el que celebramos el 25 aniversario de la Entidad, os invitamos a colaborar con nosotros, para apoyar uno de nuestros proyectos en África:

PROYECTO ESCUELA DE SECUNDARIA EN TOUBA, MALI.

Mali tiene uno de los índices de analfabetismo más altos del planeta. En este país africano, uno de los más pobres del mundo, pocos padres pueden escolarizar a sus hijos, debido a la falta de recursos y escuelas, principalmente en las zonas rurales.

El proyecto se ubica en el pueblo de Touba, al sureste de Malí, dentro del municipio rural de Diora, región de Ségou. Esta zona rural se caracteriza por contar numerosos pueblos distantes entre sí en más de 4 kilómetros.

En esta zona no había ninguna escuela secundaria. En el año 2009 se inició la construcción de la Escuela de secundaria de Touba en Malí que fue terminada en el año 2010. Este proyecto nació para favorecer el acceso a la educación secundaria general en el pueblo de Touba y para comunidades rurales de sus alrededores (sureste de Mali), reforzando para ello las in-

FOTOS DEL PROYECTO: ESCUELA

fraestructuras escolares y reduciendo los obstáculos a la deserción y el abandono escolar.

La escuela tiene una capacidad de 300 alumnos/as, y en los tres primeros años ha ofrecido el primer ciclo de educación secundaria general. Esta dotado de diversos salones que sirven de clases, una sala de informática, una sala para las tareas de gestión y dirección, dos bloques de aseos, canchas de deportes, una caseta para las personas de vigilancia de las instalaciones.

Además de la escuela, se ha construido una Residencia-Hogar con capacidad de 25 plazas para los chicos/as que vienen de largas distancias, dado que la distancia es un obstáculo para acudir diariamente a la escuela, este internado les permite poder dar continuidad al curso escolar y acudir diariamente a clase. Esta residencia Hogar, esta apoyada con becas de estudio que les permite adquirir el equipamiento necesario para el estudio y la manutención durante el año.

Una de las necesidades detectadas fue la dotación de **equipamiento a la biblioteca** con mobiliario específico, libros y equipos.

Hasta el momento el espacio estaba desocupado e infrautilizado por falta de dotación de los medios para su utilización. Con la recaudación en el Concierto Solidario que se realizó con el Conservatorio de Ontinyent en 2013, se apoyó la dotación de mobiliario y equipos que está permitiendo que la biblioteca funcione. La existencia de este espacio permite que los chicos internos tengan un lugar de estudio adecuado mejorando así su rendimiento académico.

El evento solidario ha supuesto la mejora de condiciones de estudio para estos jóvenes, colaborando con este proyecto apoyamos a estos jóvenes para que puedan salir adelante y tener oportunidades de futuro.

En conciertos solidarios como el que tuvo lugar el pasado **22 de mayo en el Teatro Echegaray**, encontramos la oportunidad para colaborar con la formación de estos jóvenes, construyendo así entre todos un mundo más justo y solidario donde la educación, derecho humano fundamental, sea la herramienta de progreso y cambio hacia un mundo mejor.

Mas información en:

www.jovenesydesarrollo.org
epd.cvalenciana@jovenesydesarrollo.org

Jornades sobre manteniment i reparació del clarinet

FEDERICO ROCAFORT RODRÍGUEZ
PROFESSOR DE CLARINET

El passat mes d'abril, abans de la festivitat de Pasqua, des de l'especialitat de Clarinet, van tindre lloc al Conservatori unes jornades de manteniment i reparació del clarinet orientades a que els alumnes conegueren i aplicaren una sèrie d'hàbits encaminats a prolongar la vida de la seua eina de treball: l'instrument.

En la primera sessió tinguérem el plaer de comptar amb Manuel Martín Ventura, professor de Fonaments de Mecànica del Conservatori Superior de València i una de les autoritats en aquest camp de formació. Manuel ens donà una visió molt detallada de la construcció del clarinet des del vessant de la fusta.

Pràcticament tots contestaríem si ens preguntaren de què fusta està fabricat el clarinet amb la paraula banús (ébano). Tanmateix, hui per hui, la sobreexplotació històrica d'aquest tipus de fusta l'ha relegada a un altre paper més ornamental i menys constructiu. Abunden hui en dia les fustes tropicals amb una densitat baixa i una alta capacitat de resistència a les humitats, però pràcticament es construeix amb granadilla, una varietat de banús més adequada per a la fabricació d'instruments.

Manuel ens parlà de la tala de l'arbre i d'aquelles parts que són més profitoses per fabricar clarinets, de l'emmagatzemament de les peces de fusta amb un recobriment oliós i fungicides per tal d'evitar que agafen plagues, i com, passat un temps prudencial de curació, les peces es transformen en blocs de fusta més xicotets que són devastats per un torn a molta velocitat i temperatura per tal d'anar donant forma a les diferents parts de l'instrument.

Degut a què ha patentat un model de clarinet fet per ell, Manuel ens parlà també dels calibres de cadascuna de les parts del clarinet i el procés costosíssim de traure les mesures de grossor i densitat de cadascuna de les parts. Totes les cases de fabricació d'instruments guarden aquest secret amb molt de recel, i resulta molt complicat desvetllar o trobar les més adequades. Finalment, ens va fer una demostració pràctica de reparació d'esquerdes a la fusta amb diferents tècniques que van des de subsanar una simple esquerda fins a reparar un badall en la fusta de considerables dimensions, davant la sorpresa de tots els que estiguérem presenciant-ho.

Els dos dies següents van anar dirigits a la part més tècnica del mecanisme. Van ser unes sessions

més pràctiques dirigides a donar uns consells per tal que l'alumne pugui conèixer el mecanisme del seu instrument, estiga en disposició de fer xicotetes reparacions en cas d'emergència, i sobretot que pugui disposar de recursos per tal de prolongar la vida del seu instrument.

En aquestes dos sessions els alumnes coneixeren els diferents elements constructius i mecànics del clarinet (sabatilles, molls, claus), així com la gran varietat de ferramentes que s'utilitzen per abordar les reparacions.

En aquestes sessions els alumnes pogueren fer activitats tan variades com reciclar sabatilles per poder continuar utilitzant-les, o desmuntar parts de l'instrument que mai no havien fet encara.

Des del meu punt de vista considere que aquest tipus d'activitats desenvolupades al Centre aquests dies són molt enriquidores per als alumnes donat que el seu caràcter pràctic les fa més atractives. En definitiva, el que es pretén amb aquestes jornades no és altra cosa que l'alumne prengui consciència de la necessitat que el seu instrument estiga en les millors condicions, no sols per rendibilitzar la inversió que ha suposat la compra d'eixe instrument, sinó perquè al cap i a la fi és la ferramenta de treball d'eixe instrumentista. Confie i desitge que els alumnes hagen tret profit de tot el que s'ha dit i s'ha fet.

Les tres "ces" del violoncel espanyol

MARTA CLARA ASENSI CANET
PROFESSORA DE VIOLONCEL

El violoncel·lisme espanyol de la primera mitat del segle XX, va estar preconitzat per tres destacats intèrprets els cognoms dels quals són: Casals, Cassadó i Casaux. Casals i Cassadó eren catalans, mentre Casaux, d'origen gadità, es va establir pràcticament durant tota la seva vida a Madrid.

El de major edat era Pau Casals (1876-1973) i alhora el més conegut a escala mundial. A més de violoncel·lista, també va ser compositor i director d'orquestra. Es va exiliar d'Espanya, en època del franquisme, instal·lant-se a Prades (França). El seu Himne a la Pau, "El cant dels ocells", és conegut i interpretat mundialment. Hi ha una anècdota sobre el jove Casals que ha quedat per a la posteritat: a l'edat de 19 anys es va presentar a l'Aula de violoncel del Conservatori de Brussel·les per a ser escoltat per Jacobs, professor del conservatori i admirat solista. En la classe, hi havia uns vint alumnes i Casals al entrar es va asseure tímidament darrere d'ells. Quan va arribar el seu torn el professor li va preguntar: què vas a tocar?, Casals li va respondre: el que vostè vulga,

PAU CASALS

senyor! El professor, mostrant un somriure burlaner, provocant el riure divertit dels alumnes, li va demanar que tocara qualsevol "cosa" de Servais (fundador que havia sigut de l'escola de violoncel Belga i autor d'obres molt difícils). Li proposava l'elecció d'alguna de les seves obres o prendre una guitarra i tocar alguna cosa espanyola. Casals, sense immutar-se, va dir que tocaria el *Souvenir de Spa* de Servais, obra de gran dificultat. Quan va iniciar la interpretació van quedar tots atònits i admirats. A penes finalitzar, Jacobs li va oferir una plaça de cello en la seva aula, fins i tot amb insistència. Casals, després d'haver suportat la burla sense immutar-se, va rebutjar l'ofertament. Pel que sembla, aquest lamentable error va perseguir a Jacobs durant tota la seva vida.

Gaspar Cassadó és el violoncel·lista més jove d'aquesta trilogia (1897 -1966). Va ser alumne de Casals i potser per això estigué a l'ombra d'aquest, fins i tot tractant-se d'un extraordinari violoncel·lista internacional. Les seues gravacions donen fe i les seues composicions per a violoncel mostren l'excel·lent compositor que era. Va ser el més innovador dels tres i molt estimat i respectat entre els violoncel·listes. La seva vida va transcórrer a Itàlia, pràcticament des dels 25 anys, i malgrat conivir en dues guerres mundials, en finalitzar la segona, la seua carrera con-

GASPAR CASSADÓ tocant amb la seua dona Cheiko Hara. Formaren el DÚO CASSADÓ.

certística va recobrar nous impulsos fins a aconseguir un ritme inusitat (gires per Europa, Amèrica, Àfrica, Japó, etc.). En aquella època els mitjans de transport no eren els de l'actualitat. Els canvis climàtics de les diferents ciutats i les sales de concert en les quals ofería els seus recitals afectaven el violoncel, sobretot al seu so, veritable obsessió de Cassadó que el va portar a crear i innovar peculiaritats "excèntriques" en l'instrument: molls en les cordes, ponts de diferents grossors i alçades, tela que es pegava al pal, etc. Totes aquestes "innovacions tècniques" que Cassadó utilitzava mai les va aconsellar als seus alumnes. Va ser professor en l'Acadèmia Chigiana de Siena, en la Musikhouschschule de Colònia i en els cursos d'estiu de "Música en Compostela" (Espanya) fundats per ell.

En últim lloc ens trobem amb la figura de Juan Antonio Ruiz-Casaux (1889-1962), que és, per contra, el gran desconegut. Potser el motiu d'això fora per decidir quedar-se a Espanya després d'una vida molt activa com a concertista internacional. A diferència dels seus compatriotes i del seu gran amic Cassadó, Casaux va desenvolupar una labor admirable a Espanya a l'àmbit cultural, musical, violoncel·lística, cambrística i docent. Va ser el decisiu exponent de la

música de cambra fundant, entre moltes formacions, l'Agrupació Nacional de Música de Cambra, rebent felicitacions i reconeixements internacionals, a més d'apropar la música de cambra a totes les ciutats espanyoles. La seua excel·lent pedagogia va quedar demostrada en la seua càtedra de violoncel del Reial Conservatori de Música i Declamació de Madrid durant 42 anys, sent peça clau en la reorganització del sistema musical d'Espanya, creant la primera escola "sòlida" de violoncel i proposant un sistema anatòmic inèdit en l'actualitat. No obstant això, l'esdeveniment més important en la vida de Casaux, i que avui en dia segueix vigent, va ser el descobriment dels Stradivarius que es trobaven a les dependències del Palau Reial de Madrid. Va ser tal l'impacte que li causà la troballa que va decidir quedar-se a Madrid per a dedicar-se amb incansable perseverança al seu restaurament, atès que no estaven en bon estat de conservació. Una viola del "Quintet Ornamentat" porta el seu nom després de dedicar 30 anys de la seua vida a la recuperació d'aquest instrument. Gràcies a això, actualment el quintet està complet i poden seguir realitzant-se concerts de música de cambra al Palau d'Orient de Madrid amb aquests meravellous instruments.

En definitiva, els tres insignes "C" van ser, són i seran referent obligatori per als actuals i futurs violoncel·listes de tot el món.

JUAN ANTONIO RUIZ-CASAUX tocant amb la seua filla Mary Casaux al Palau Reial de Madrid.

¹Aquesta imatge és inèdita. Ha sigut prestada de la investigació realitzada per Marta Clara Asensi Canet sobre Juan Antonio Ruiz-Casaux a la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació de València, 2010, pag 101.

La improvisació com a eina pedagògica

FOTOS: ALEX SANCHIS

PEP SOLER GALBIS
PROFESSOR DE PERCUSSIÓ

“D’alguna manera, la vida és com el jazz... és millor quan improvises”.
George Gershwin (1898-1937),
compositor nord-americà.

La improvisació apareix als continguts del grau elemental, (en conjunt, en llenguatge, i en els d’instruments), a més de ser un dels objectius del currículum del grau professional, i aparèixer als continguts de llenguatge de les E. P., d’Orquestra i Banda, i a totes les especialitats instrumentals. És una eina imprescindible per a aconseguir dominar el llenguatge musical amb espontaneïtat.

Per desgracia encara existeixen alguns tòpics com què, el jazz sempre es “medix atresillat” (inclòs alguna vegada he sentit dir a alguns directors de banda que per imitar els músics de jazz deuen “medir mal” les figures), o que per a fer jazz has de descuidar el sò tocant a desgana (posant com exemple a un músic ebri a altes hores de la nit en un cafeti).

Res més lluny de la realitat, sols hem d’escoltar a grans de la música de jazz com el pianista Keith Jarrett, o el trompetista Wynton Marsalis, entre altres, que han triomfat al món de la música clàssica tant com al jazz i, a més de tindre un sò impecable, tenen una nitidesa de fraseig envejable. Tots dos tenen moltes gravacions de peces emblemàtiques de la música clàssica i del jazz. Un altre dels músics més complets que han existit i que va triomfar com a compositor, intèrpret, director i pedagog va utilitzar el jazz per a moltes de les seues composicions, va ser Leonard Bernstein.

Heu provat a improvisar alguna vegada sobre una seqüència harmònica simple?. Comprovareu que totes les notes de la tonalitat (si és que està escrit en el sistema tonal) no sonen bé, o si sonen bé tal vegada el ritme i el fraseig no són del tot correctes.

El secret està en què, per a improvisar, necessitem les ferramentes bàsiques com en qualsevol llenguatge, necessitem conèixer les paraules i les frases apropiades, per això hem de practicar escales i arpegjis de tot tipus (molts més que a la música clàssica). A més,

necessitem conèixer el context del que estem parlant (tocant), per això abans haurem d'haver analitzat amb profunditat l'estructura i el moviment harmònic del tema a interpretar; els centres tonals, les funcions de cada acord en la peça, l'estil (per a utilitzar patrons rítmics interessants i apropiats), etc.

Per tot açò, el jazz ens convida a tenir un coneixement molt profund abans de començar a tocar sobre qualsevol tema, no es tracta simplement d'improvisar en una tonalitat o mode.

Eixe domini de la improvisació és el que ens farà ser capaços d'expressar-nos amb major llibertat, és el que ens ajuda a tocar (parlar) amb idees pròpies i espontànies en un discurs musical (debat), deixant de ser simplement lectors d'allò que altres han escrit. A més ens donarà coneixements bàsics per a convertir-nos en possibles creadors de les nostres pròpies composicions.

Les *jam sessions* són concerts de jazz, on existeix una formació bàsica que fa l'acompanyament (normalment piano, baix i bateria) perquè qualsevol solista pugui tocar (parlar) sense la necessitat d'haver fet assajos previs amb el grup (per a fer açò el solista deu fer un estudi previ, de les peces a interpretar, i conèixer i treballar els recursos a emprar, per suposat). D'aquesta manera els músics de jazz són

capaços de tocar junts sense pràcticament haver-se conegut abans ni haver fet cap assaig. Les *jams* són la millor forma de posar en pràctica els coneixements treballats abans.

Bé, per a concloure vull dedicar aquest article als meus amics i companys Adolfo García i Remigi Roca que varen participar a la primera *jam session* que varem celebrar el passat dia 28 d'abril després del festival de percussió (possiblement una de les primeres *jam sessions* realitzades a un conservatori professional de la nostra Comunitat). El meu sincer agraïment per a ells, per a tots els alumnes i els exalumnes i amics que varen participar, i a tot el professorat i públic que va assistir i ens va donar la seva calor.

Esperem que açò siga el principi d'una experiència cada vegada més freqüent, que ens faça músics més complets, no sols en l'àmbit tècnic, sinó en l'àmbit intel·lectual.

I en últim lloc, felicitar a tots aquells professors/res (que sé que en tenim al nostre centre), que pensen que la música culta no és sols l'anomenada clàssica, hi ha molts més estils (rock, pop, folk, bandes sonores, blues, flamenc, músiques del món, etc.) igual d'importants, o més, i que ens ajuden a allò que més ens deu preocupar a tot el professorat, motivar al nostre alumnat.

Viatge a Kronach

VICENT GÓMEZ PABLO
PROFESSOR D'OBOÈ

DIE FESTUNG ROSENBERG

Gràcies a una beca promoguda per AFOES (Associació de Fagotistes i Oboïstes d'Espanya), vaig tindre l'oportunitat de viatjar a la ciutat alemanya de Kronach l'octubre de l'any passat. Kronach pertany a l'Estat de Baviera i posseeix una muralla que s'encontra quasi completa i l'anomenat *Die Festung Rosenberg*, la major fortalesa medieval d'Alemanya que, a més a més, es conserva en perfecte estat.

Assistia a la tercera edició del *Frühinstrumental-Symposium Oboe, Klarinette, Fagott*, fundat l'any 2007 per dos persones amants de la música: Guntram Wolf i Stefan Pantzier. El simpòsium, que aquest any portava com a títol *Grosse Harmonie für kleine Leute* (Gran Banda per a gent menuda), es va celebrar al mateix Festung Rosenberg, on també ens allotjàrem tots el participants en aquest acte.

En essència, es tracta d'un encontre entre xiquets, professors i compositors, que té dos objectius principals. Per un costat, difondre l'ús d'instruments adaptats a la mida dels xiquets per a facilitar la seua

iniciació en el aprenentatge de la música. I per un altre, fomentar la composició d'un repertori escrit explícitament per a ells. La idea sorgeix d'una reflexió de Guntram Wolf, constructor d'instruments: "Si els instruments són massa grans i pesats per als xiquets, quan puguen començar a tocar-los es possible que tinguin altres interessos i decidisquen no estudiar música". Aquesta va ser la raó per la que, des de mitjans dels anys vuitanta, va començar a fabricar oboès, clarinets i fagots de dimensions reduïdes.

Durant els tres dies que va durar l'encontre es varen realitzar diverses activitats i tallers, tant per als xiquets com per als professors. Aquestes varen ser impartides per professors ponents (procedents de Suïssa, Noruega, Regne Unit i Alemanya) amb una dilatada experiència en l'ensenyament musical instrumental en edats compreses entre els cinc i els deu anys. Professors de les tres especialitats instrumentals varen realitzar tallers sobre conscienciació corporal, respiració, emissió del so, respiració continua, vibrat, reparació d'instruments, música de cambra per a xiquets, ensemble de vents, etc... A més a més,

resultat musical. Gran part d'aquesta bibliografia està disponible mitjançant l'editorial Accolade.

L'encarregada d'organitzar aquest esdeveniment és l'oboïsta Antje Lotz. Antje Lotz va estudiar oboè amb el professor R. Lüttmann a la Musikhochschule Münster. Hui en dia utilitza per a les seues classes els instruments de Guntram Wolf, contribuint així al desenvolupament i millora del Kinderoboe.

VISITA A LA FÀBRICA D'INSTRUMENTS GUNTRAM WOLF

Es pot trobar més informació sobre aquest tema a les següents pàgines web:

- <http://www.holzblaeser-ulo.de>
- <http://www.guntramwolf.de>
- <http://www.warner-buhlmann.de>
- <http://www.kronach.de>

D'ESQUERRA A DRETA: AFRA FRAEFEL, ANTJE LOJTZ, VICENTE GÓMEZ I LUCÍA PÉREZ.

es realitzaren dos concerts (d'apertura, en homenatge pòstum al senyor Wolf, i de cloenda) i visites guiades a la fàbrica d'instruments Guntram Wolf.

Al llarg de l'encontre es realitzaren assajos per a preparar el concert de cloenda. En aquest concert es va interpretar l'obra *Die Bläserbande im Zoo* (La banda de música visita el zoològic) per a oboès, clarinets i fagots composta per a l'ocasió per Helga Warner-Buhlmann. La senyora Warner-Buhlmann és professora de fagot en les escoles de Bremen i Verden. És una persona compromesa amb l'educació musical dels xiquets i es la compositora resident del simposium. Posseeix una extensa bibliografia d'obres compostes per a ells. Es tracta de peces que, amb mínimes dificultats tècniques, aconseguen un gran

ASSAIG GENERAL CONCERT DE CLOENDA

VI Festival de Percussió

SONIA ANTÓN FERRÁNDIZ
PROFESSORA DE PERCUSSIÓ

ALUMNES PARTICIPANTS DEL VI FESTIVAL DE PERCUSSIÓ. FOTOS: PEP SOLER.

Per fi va arribar el dia. Quins nervis! Després de diversos mesos de molta feina, organització i algun mal de cap més del normal, però sobretot i el més important : amb molta il·lusió. Amb il·lusió i ambició per superar-se cada any, i he de dir que... ho vam aconseguir!!! Perquè quan li preguntes als alumnes quina obra els va agradar més i no saben que dir i es decanten per 2 o 3 i les opinions són variades, és bon senyal.

Aquest any els nostres convidats van ser els alumnes de percussió del Conservatori Professional de Música Ana Mª Sánchez d' Elda amb el seu professor Romuald Gassó. Entre tots vam interpretar obres de molts estils diferents i autors, un festival molt complet, amb efectes lluminosos i auditius.

Jo el qualificaria com el més complet de tots, perquè enguany Pep va anar més enllà i va organitzar una "jam session" amb professors i alumnes del centre de diferents especialitats, tot un èxit!!! Gràcies Pep per la teua tasca, de vegades poc reconeguda, per les

ganes de seguir fent música sempre i voler compartir-la amb tots nosaltres.

I què dir de l'aforament del saló d' actes? Ple de gom a gom, amb la calor d'un públic magnífic que en tot moment va apreciar la interpretació dels alumnes des dels més menuts fins als més majors. Gràcies pel vostre suport, felicitacions i reconeixement a la nostra feina.

I com no, als alumnes agrair-los el gran esforç que van fer en participar (que van ser tots), per mantenir la il·lusió i inquietud per fer música donant-ho tot a l'escenari.

I no m'oblidi, no! De tot el professorat del centre i fora d'ell que ha participat desinteressadament i dels nostres caps de departaments de vent-metall i cambra per la vostra comprensió i suport. A tots, gràcies!

Ja anem pel VI Festival de percussió, no fa res que el vam realitzar i ja estem preparant i ansiosos el VII, (alguna cosa hem de pensar Pep per a superar-nos), però amb il·lusió i força, salvant les dificultats, ho farem, almenys ho intentarem, com sempre, perquè una cosa és la feina i altra la vocació.

Esteu tots convidats al VII Festival de percussió del Conservatori d'Ontinyent.

Audició de trompetes

PILAR GARCIA BARAZA
PIANISTA ACOMPANYANT

El passat dimecres 19 de febrer els alumnes de trompeta van realitzar l'audició d'aula de l'especialitat al Centre Cultural "Caixa Ontinyent". Allí acudiren la majoria dels alumnes de trompeta, des de 1r EE fins a 4t EP dels professors Xavi Lliso i Jesús Sala.

El repertori que és va interpretar oferia molta diversitat: Sonates Barroques s. XVIII (Veracini), Clàssic-Romàntic s. XIX (Diabelli), Música francesa s. XX (E. Bozza), fins i tot vam arribar al s. XXI amb l'obra "Bagatelas per trompeta" de Miguel Angel Calvo, professor de Tuba al nostre conservatori.

Per a l'alumnat, les audicions sempre són un factor de motivació

molt important ja que focalitzen el seu estudi cap a un objectiu concret.

Pel que fa a l'aspecte musical milloren les habilitats tècniques específiques com ara l'afinació, les qüestions rítmiques i el fraseig entre altres, també millora la concentració i dona a conèixer un ampli repertori d'interpretació propi del nivell educatiu en què es troba actualment l'alumne.

Pel que fa a l'aspecte pedagògic milloren tant els valors personals com l'autodisciplina (estudiar per voluntat pròpia), autocontrol, responsabilitat, etc., com els valors socials entre els quals jo destacaria "el companyerisme".

Tanmateix se n'adonen de la responsabilitat que significa tocar en públic, fomentant així el respecte.

Tot açò ha estat possible gràcies a la feina realitzada pels professors tutors i també l'esforç, l'entusiasme i la serietat dels alumnes. Per suposat tenim en compte també la col·laboració dels pares i mares i l'assistència del públic.

Quant a la interpretació, com va dir Jesús Sala a la presentació:

"...en el que van a escoltar, hi ha coses bones i menys bones, però no hi ha res roïn".

TPIX: Un nou espai per a la música clàssica a les comarques centrals

JOANJO ALBINYANA GIL
PROFESSOR PIANISTA ACOMPANYANT

Estem d'enhorabona, ha nascut una nova cita musical anomenada TPIX, que és l'acrònim de Temporada de concerts Piano Importa Xàtiva. És una programació variada de dotze concerts distints, on podrem escoltar solistes de clarinet, flauta, tuba, oboè, fagot, piano, cant i també grups de cambra. Se celebraran un al mes durant tot l'any 2014 a la sala de concerts de Piano Importa a Xàtiva.

La idea TPIX és oferir una programació estable en Xàtiva i apropar la Música de qualitat a tota la ciutadania de les comarques centrals: la Costera, la Canal de Navarrés, la Vall d'Albaida, el Comtat, la Ribera i la Safor.

La direcció artística estarà a càrrec de B3 Clàssic. Es tracta d'un trio de nivell internacional, guanyador del concurs internacional de música de cambra de París "Pierre Lantier". Han realitzat emissions dels seus concerts: TVE-La2, Telecinco, Radio Nacional de España, Radio Clásica, etc. Han enregistrat 7 CDs amb la recuperació de patrimoni musical europeu,

incloent primeres gravacions i estrenes mundials d'obres de grans compositors. (Gyrowetz, Hartmann, etc).

La Tv Comarcal està donant cobertura mediàtica a l'esdeveniment. Aquesta emet per a la Vall d'Albaida, la Costera, la Canal de Navarrés i està associada a la TADI (Televisions Associades Digitals Independents) que abasta el 80 % del territori valencià i una població potencial de 4 milions de valencians. Té planificat enregistrar els concerts per a emetre'ls després en diferit.

Els programes TPIX han estat confeccionats amb el criteri musical de donar a conèixer el repertori de solistes i de música de cambra i amb obres d'estrena, és a dir, de nova creació de compositors actuals.

Tenim l'orgull de poder anunciar que professors del nostre centre participaran dintre de la programació TPIX. Aquests són: Estefania Santamargarita, professora de flauta, Ruth Revert, professora de cant

<p>31 MAIG</p> <p>TPIX</p> <p>DUO GODARD Flauta & piano</p>	<p>21 JUNY</p> <p>TPIX</p> <p>B3 CLASSIC TRIO Clarinet, cello & piano</p>	<p>26 JULIOL</p> <p>TPIX</p> <p>LIBI OLIVAS</p>	<p>30 AGOST</p> <p>TPIX</p> <p>KAUSELL Flautista</p>
<p>27 SETEMBRE</p> <p>TPIX</p> <p>JOAN BORRAS & COMPANY Compañia d'obras</p>	<p>25 OCTUBRE</p> <p>TPIX</p> <p>JOANJO ALBINYANA piano</p>	<p>29 NOVEMBRE</p> <p>TPIX</p> <p>RUTH REVERT Soprano & piano</p>	<p>20 DESEMBRE</p> <p>TPIX</p> <p>B3 CLASSIC TRIO Clarinet, piano & cello</p>
<p>PATROCINADORS:</p>			
<p>Piano Importa Xàtiva</p>	<p>www.padelencubierto.es Xàtiva 645 562 776</p>	<p>www.padelindoorontinyent.com</p>	<p>Grand piano Piano</p>

i Joanjo Albinyana, pianista repertorista. També ho faran altres professors que han estat vinculats professionalment i afectiva al centre: Vicent López, professor de tuba i Adolfo Garcia, professor de piano. A més a més s'estrenaran obres compostes per compositors del nostre centre: Ramon Garcia i Soler i Miquel Àngel Calvo Cervera.

Una programació estable de concerts, és un gran benefici per a la societat, a nivell cultural, però sobretot, a nivell educatiu per als alumnes. Pel que fa a la importància d'acudir per part dels alumnes al concerts, cal afegir que els conservatoris estan regulats pel decret 158/2007, de 21 de setembre, on s'estableixen els seus objectius generals fent quasi tots ells referència a la formació de l'alumne en l'àmbit del **concert**: audicions, sensibilitat artística, estils musicals, difusió cultural, patrimoni musical, etc. És per això que des del centre ja s'organitzen audicions orientades a la formació de l'alumne com intèrpret musical, com també per a la seua formació com a oient. Aleshores, observem que és de gran impor-

tància l'assistència a concerts i audicions i animem a que es potencie més encara la participació de l'alumnat en aquests tipus d'esdeveniments.

Convidem a tota la comunitat educativa: alumnes, professors, pares, mares, familiars de l'alumnat, etc. a participar d'aquesta programació TPIX.

Master Class amb Guillermo González

MARIA ROSELL OLMOS
PROFESSORA DE PIANO

Els passats dies 29 i 30 de maig, el departament de piano (tant alumnes com professores) va tindre la sort i el luxe de comptar amb la visita d'un pianista de la talla de Guillermo González per a fer una *master class* amb els alumnes de grau professional de piano. Diguem que ha sigut un luxe perquè no és habitual comptar amb algú d'aquesta talla, donat que Guillermo González, és un pianista reconegut internacionalment, i conegut sobretot per la seua revisió i difusió de la Suite Iberia de Albéniz, però no sols per això, sinó també per ser un dels millors pianistes del moment actual. Ha rebut nombrosos premis, com la Medalla de les Arts i ha tocat a les sales més importants del món. Hui en dia, es reclamat com a jurat dels concursos internacionals

de piano més prestigiosos, no sols a Europa, sinó a la resta de continents, sent habitual la seua presència a la Xina, on, actua com a jurat, i també com a professor i pianista convidat del Festival Internacional de Piano de Shangai.

Al Conservatori, volguèrem aprofitar l'ocasió de la seua visita per fer una *master class* temàtica al voltant de la música espanyola. Cada alumne interpretà una obra del repertori espanyol centrat en els compositors de la segona meitat del segle XIX (Albéniz, Granados i Turina) que havia treballat prèviament a classe al llarg del segon trimestre, rebent consells per a corregir i millorar la seua visió i la interpretació de la seua obra en concret. Però, a més a més, en

general, Guillermo González, va donar una idea dels aspectes més importants a tenir en compte a l'hora d'enfrontar-se amb el repertori espanyol.

Aquesta activitat va ser valorada molt positivament per tots els alumnes. Per a la majoria d'ells era la primera vegada que assistien a una *master class* impartida per un mestre d'aquest nivell. El fet de tocar davant la resta de companys, de les professores del departament i del mateix Guillermo González, va afegir pressió i nerviosisme, però malgrat açò, tots consideraren la importància d'activitats col·lectives com aquesta. Per a Nerea Muñoz (1r EP), per exemple, li va resultar de molta utilitat la forma d'estudiar les obres, i les solucions per a resoldre dificultats tècniques. Li va demostrar que encara que hi haja poc de temps, és possible solucionar problemes amb

un estudi correcte i l'adequada concentració. Blanca Albert (1r EP), al igual que Nerea, també va apreciar la seua forma d'estudi, i es va sentir una privilegiada per tindre l'experiència de veure'l tocar. Per a Octavio Calatayud (1r EP), el més valuós varen ser els consells respecte a la forma d'utilitzar els pedals, a la importància de fer les dinàmiques adequades, a "cantar" al piano la melodia amb intensitat i a respectar el ritme com a base d'una obra.

Però en general, el que més ha arribat als alumnes ha sigut la passió amb que parlava de la música, i la seua idea d'haver d'estar agraïts tots els dies de la nostra vida per tindre la possibilitat de gaudir de la música al fer la màgia de transformar unes taques negres escrites al paper en sons.

què és la música?

MARIA REVERT
ALUMNA DE VIOLÍ

Busque en la RAE el significat de la paraula música. “Melodia, ritme i harmonia, combinats”, “successió de sons modulats per recrear l’oïda”, “concert d’instruments o veus, o ambdues alhora”, inclús “soroll desagradable” en sentit irònic, són diverses de les accepcions que hi apareixen.

Realment, si em preguntaren què és la música, diria que la música són moltes coses: és un món. És un sentiment que ens permet expressar allò que sentim. És una manera de viure. És un vincle d’unió entre distintes persones, cultures, països. És una manera de comunicar-se amb la resta, i al mateix temps, és una forma d’oblidar-se del món, de la societat materialista que ens envolta. És alegria, tristor, felicitat, amistat, “companyerisme”, emoció...és un llarg viatge a l’infinit. És el llenguatge de l’ànima. És l’idioma universal. La música, és art.

Tots els que podem gaudir d’ella i conviure amb ella som persones riques. I, quan l’art es converteix en riquesa, no ens queda altra que, mentre podem, gaudir.

Memòries d'un exalumne

DAVID CASTELLÓ
ANTIC ALUMNE
DE SAXO I GUITARRA

Encara recorde quan vaig fer la prova d'accés al grau mitjà (ara grau professional), allà per Juny del 2005, va ser la primera vegada que vaig entrar al Conservatori i estava molt nerviós. Havia estat preparant la prova des de feia temps, però encara tenia alguna inseguretat amb la teoria del llenguatge musical. Però l'examen va anar prou bé, i una vegada l'havia fet em vaig posar més nerviós per l'espera de saber la nota. I una vegada vaig veure que havia aprovat el llenguatge va ser un alleujament molt gran; encara faltava fer la prova de saxo però ja tenia la seguretat de que el llenguatge estava aprovat. I finalment la cosa va anar bé i vaig entrar al conservatori.

Durant aquests anys al Conservatori he après molt de cadascun dels professors que he tingut i he conegut gent fantàstica, tant professors com companys alumnes. Tinc molt bons records des que vaig començar el Grau Mitjà de Saxo, fins l'any passat que vaig acabar el Grau Professional de Guitarra. Les classes, els ratets morts entre classe i classe, les hores lliures que tenia a la sala d'espera, les audicions, els berenars de fi de curs... Recorde els primers anys quan fèiem concerts de la banda al teatre Echegaray, també audicions al saló d'actes del Col·legi Santa Maria; més avant van vindre les audicions de Cambra a finals de Maig al Teler, els concerts al Centre Cultural de Caixa Ontinyent, a la Sala Gomis, els concerts

de Primavera al Conservatori (on gaudia molt tocant i era la millor ocasió on podíem escoltar als companys), els recitals de fi de grau...

Una altra cosa que em va agradar molt va ser quan vam fer alguna eixida al Palau de la Música de València. Recorde que una ocasió vam anar a vore l'Orquestra del Palau de les Arts a l'Auditori del mateix i van fer un assaig de música impressionista, el "Preludio a la Siesta de un fauno" i "Daphnis et Chloe" de Debussy i el Bolero de Ravel, si no ho recorde mal. En altra ocasió vam anar a la sala principal a vore l'Òpera "Medea", de Luigi Cherubini, però la que recorde que em va causar un gran impacte va ser una altra ocasió quan vam vore l'Òpera "Eugenio Onegin" (Yevgeni Onegin) del magnífic Tchaikovsky. Crec que va ser la primera òpera que vaig veure en directe i a part de l'escenari, els vestuaris, la posada en escena, em va posar la carn de gallina la música, l'argument i la interpretació tant de l'orquestra com dels solistes, que ens van fer viure l'Òpera com si formarem part d'ella.

Els inicis al conservatori no van ser fàcils, ja que jo venia d'altre centre i agafar el nivell del Conservatori em va costar una mica, i també es feia un poc costera amunt el fet d'acabar del col·legi, berenar al cotxe i anar corrent a classe, però en passar el primer curs ja va anar millor la cosa. Finalment vaig quedar content amb els resultats obtinguts en acabar el grau Professional de Saxo i de Guitarra, quan vaig començar ningú em va dir que acabaria obtenint el Premi Professional en les dos especialitats ni tan sols

que acabaria el grau professional... Des d'ací anime a tots aquells xiquets i xiquetes que a dia de hui estudien al conservatori que no s'ho deixen, sempre hi ha moments difícils i ningú diu que anar al conservatori siga fàcil, però amb constància, ganes i dedicació tot és possible. No és fàcil compaginar institut amb conservatori, però gràcies a haver continuat estudiant al conservatori a dia de hui puc dir que estic al Conservatori Superior d'Alacant i estudiant el que més m'agrada, música, junt a amics i companys amb els que estudiava al Conservatori d'Ontinyent.

Per últim sols em resta felicitar la tasca cultural i pedagògica que es fa al conservatori, per totes les activitats artístiques que fan per apropar la música a la gent d'Ontinyent i donar les gràcies a tots els professors que he tingut al llarg d'estos anys, i en especial a Cristina Llopis, la meua tutora de Saxo, José Luís Silvae, el meu tutor de Guitarra, i també a Noelia, Rosell i Manel perquè sempre m'han ajudat en allò que m'ha fet falta, i m'han fet sentir al Conservatori com a casa.

V Trobada "Flautíssim" a Torrent

GODA SRUOGYTE i
ISABEL SENDRA OLCINA
ALUMNES DE FLAUTA

Dissabte 12 d'abril de 2014 els i les alumnes de flauta del conservatori professional de música d'Ontinyent anàrem a una trobada de flautes a Torrent, on hi van acudir més conservatoris per gaudir d'aquesta cita musical. Unencontre d'alumnes i professors de l'especialitat de flauta de tots els conservatoris de la Comunitat Valenciana anomenat *Flautíssim* en la seua cinquena edició. El nostre conservatori va participar i tot l'alumnat acudiré amb ganes de passar-ho molt bé i aprendre molt.

A *Flautíssim* s'aprèn saber apreciar tots aquells sons que hi ha al nostre voltant i a descobrir que la música està lligada a la nostra vida i ho podem comprovar en la nostra experiència

quotidiana. Vàrem aprendre de tot: des de música jazz, fins la importància que hi ha en cada soroll dels que escoltem diàriament al nostre voltant. Vàrem conèixer amb flautistes de conservatoris de diferents pobles. I vàrem aprendre a escoltar, a tocar correctament l'instrument i sobretot a gaudir mentre toques.

També hem après moltes coses més: per exemple que no cal ser millor que l'altre si no que cal superar-se un mateixa, sabent que sempre es pot arribar més lluny, o fer jazz amb la flauta, improvisant sobre una melodia, o una gran lliçó d'un dels professors de l'encontre és que ells també aprenen de nosaltres els alumnes. Aquest encontre ha esdevingut una gran experiència per fer-se millor músics en tots els aspectes: musicalment, tècnic, personal, social, afectiu, etc. I ha presentat una oportunitat única el fet de conèixer gent flautista del nostre nivell i poder compartir totes les nostres experiències els uns amb els altres.

També vàrem tindre molta sort ja que vàrem tindre l'oportunitat de fer una *Master-Class* amb Álvaro Octavio, flautista professional i solista de l'orquestra del Palau de les Arts de València. Aprenguérem molt d'ell ja que va compartir amb tots nosaltres les seues experiències i consells per a ser cada dia uns músics millors. D'aquest gran músic i persona hem après

que fins i tot un gran professional com ell té nervis a l'hora d'actuar i ens ha ensenyat distints mètodes per a afrontar-los de cara a les nostres actuacions. Fou molt amable, i després de dinar vàrem poder preguntar-li qualsevol curiositat o qüestió. I per suposat, moltes preguntes estaven relacionades amb la seua carrera professional. Segur que molts dels que estàvem escoltant hem decidit dedicar-nos professionalment el dia de demà a la música. I en acabar eixa estona d'esplai amb ell, tots i totes els flautistes vam assajar per grups per a posteriorment poder fer una audició de cloenda.

Tornant amb l'autobús, els nostres flautistes vam comentar que havia estat una gran experiència, molt agradable, divertida, formativa i que ens agradaria tornar el proper any: "El proper any tornaré!", "els diners millors invertits de la meua vida", "no oblidaré mai tot el que he gaudit hui", "els que no han vingut no saben el que s'han perdut", eren algunes de les exclamacions que se'ns escapava de tanta emoció. I així tornàvem a casa els flautistes del centre que cada dia ens esforcem per millorar i aprendre més d'aquest instrument.

Personalment, ha estat una gran activitat de la que hem après moltíssim i de la que estem molt agraïts als nostres professors del centre Estefania Santamargarita i Francesc Oviedo per donar-nos l'oportunitat de viure aquesta experiència tan enriquidora per a la nostra vida musical i personal.

Paraules d'un antic alumne

MIGUEL PALACÍ
ANTIC ALUMNE DE SAXO

Hola,
Començaré presentant-me, soc Miguel Palací, un antic alumne del Conservatori de saxo.

Gran part de la meva infància y adolescència l'he passat amb vesprades a Ontinyent, jo sóc de Cocentaina, la meua família és de músics per excel·lència, els meus germans, cosins, oncles, avis, són o han sigut músics, com moltes famílies de la nostra terra. Vull fer arribar que sóc un xic com un altre, normal, de família humil, que ha lluitat i segueix lluitant per fer-se un lloc en aquest món tan difícil que se'ns ha plantejat.

Jo comence el conservatori als 10 anys a Ontinyent, he passat per molts edificis allà, diferents aules i professors, fins que a la edat de 18 anys vaig haver de marxar cap a València a estudiar, deixant-me els estudis a 5é. de grau mitjà i començant la carrera d'Economia a València. És una pena haver-ho deixat, encara que la música i els amics que he fet al conservatori han quedat, i eixa música ha fet que pugua haver subsistit tota la carrera sense haver de fer de cambrer o altres feines per a pagar despeses.

Més tard, després de pràctiques, substitucions, màster, cursos, etc... la vida hem du a Londres ja que era l'única opció per a treballar, necessitava l'anglès, el seguisc necessitant, però el més important és el que un aprèn o madura fora de casa; és on realment estàs davant del món, sol, i has d'afrontar tot el que et ve, sol.

La música en aquest aspecte també em va ajudar, no vaig tindre gaire sort al principi ja que donar classes particulars era complicat, no és un país on confien molt amb un immigrant sense títol! De totes formes vaig arribar-hi a tocar al saló de l'hotel al que treballava, i un dels dies que més he gaudit va ser quan Espanya guanyà el mundial i vaig estar-hi a Picadilly Circus amb el saxo tocant !!

Sols vull animar la gent a què estudie i que finalitzen els seus somnis, després la feina un se la busca, ara mateixa jo ja he tornat, i gràcies a la música i Londres, ja estic treballant en un bon lloc a Barcelona, en una multinacional Logística!.

Es per açò que vull dir que al final ningú sabem on anem ni què anem a fer, però hem de seguir un camí, hem de seguir intentant sobreviure, i mai pensar en el " ja aplegaran temps millors!" sinó intentar que aquestos vinguen a tu!

Repetisc per al que estiga interessat, la importància que ara donen a les entrevistes sobre la lluita, insistència, ímpetu, que una persona posa en els seus objectius, siga el que siga, aquesta lluita es molt més important que notes o resultats.

Molts ànims i a seguir lluitant per un futur, amb il·lusió i constància segur que ho aconseguim.

Saluda de l'AMPA

JUNTA DIRECTIVA AMPA
CONSERVATORI PROFESSIONAL
DE MÚSICA D'ONTINYENT

Benvolguts alumnes, pares, mares, tutors, professors, equip directiu, col·laboradors i tot aquell que en el passat o en el present ha estat o està vinculat al nostre conservatori de música.

Per a nosaltres és un gran orgull representar-lo dins de l'AMPA i dur el nom d'ell per allà on estem. És per eixa mateixa raó que volem presentar-nos a tots vosaltres perquè ens conegueu i pugueu reconèixer-nos amb la finalitat de fer-vos arribar la nostra labor dins l'AMPA del Conservatori Professional de Música d'Ontinyent; que pugueu saber que estem a la vostra disposició per a qualsevol dubte, aclaració o orientació, ja que és una de les tasques principals, la qual dona raó de ser a l'existència de l'AMPA. També és molt important la vostra col·laboració. Estem oberts a ella i l'esperem sense cap dubte perquè tots som conscients de la necessitat donades les circumstàncies que atravesem i estan fent patir al món educatiu. No és la nostra intenció centrar aquest escrit en parlar de les retallades perquè estem cansats d'escoltar parlar d'elles, i quan més se'n parla d'una cosa, més força pren... El que nosaltres volem de veritat és DONAR LA NOTA: Volem que els arribe el nostre missatge en forma de música, que és en allò en què som especialistes; volem que el

nostre centre siga referent malgrat tot lo poc que li arriba; volem que els arribe la melodia perfecta plena de futur, de qualitat i sense cap precarietat... tot això i molt més és el que volem per al futur del conservatori i per al futur dels nostres fills... però per a tindre un futur s'ha de treballar des del present. És per això que som responsables com a pares de fer-ho possible.

Fent una xicoteta reflexió sobre el passat, present i futur del nostre conservatori de música arribem a la conclusió que paga la pena tot esforç perquè tot acaba sent un privilegi: Tenim un conservatori de música al poble, on podem anar a peu, cursar estudis musicals de qualsevol instrument dels més sol·licitats; professorat de qualitat i la possibilitat de dur a terme un estudi paral·lel amb l'oficial, el qual també pot donar els seus fruits en un futur de manera professional. Com vegeu i podreu entendre tot el que sent la música com un estil de vida: **HEM DE SEGUIR TOCANT I DONANT LA NOTA....QUE NO PARE MAI DE SONAR...**

Notícies

PREMIS PROFESSIONALS

El divendres dia 11 d'octubre de 2013 es va realitzar al Saló d'Actes del Conservatori Professional de Música d'Ontinyent la primera Fase de Centres dels Premis Professionals de Música. En aquestes proves van participar els alumnes del Conservatori més brillants del curs passat.

Tots els participants presentaren un llistat de tres obres de diferents estils, del qual havien d'interpretar un màxim de trenta minuts. Després de tota una vesprada dedicada al desenrotllament d'aquests Premis tots els participants van resultar guardonats, ja que la qualitat de les interpretacions dels alumnes va ser molt alta. Els premiats van ser els següents:

- David Castelló Silvestre (Guitarra).
- Esther Torró Tolsà (Clarinet).
- Eva Albiar Aliaga (Oboè).
- Jordi Pascual Bosch (Trompa).
- Xavier Giner Estarelles (Trompeta).
- María Reig Sanchís (Piano).
- Gemma Soler Arroyo (Cant).

Volem donar-los des del Conservatori la més sincera enhorabona, sabem el gran esforç que és necessari per a compaginar els estudis de batxiller amb els musicals, al mateix temps que complir amb els requisits per a poder participar en aquests premis no és gens fàcil.

Els desitgem un futur ple d'alegries i d'èxit professional!

CONCERT D'OBERTURA

El 18 d'octubre de 2013 es realitzà al Saló d'Actes del conservatori el Concert d'Obertura del curs escolar. En aquesta Ocasió, l'encarregat d'oferir-nos el concert va ser el COR VIRELAI de l'Escola Coral de Quart de Poblet. Aquesta agrupació es va fundar en desembre de 1983 sota la direcció de Cristina Contreras, encetant un projecte que en l'actualitat engloba a més de 359 coralistes de totes les edats, dividits en sis grups corals.

Dins les activitats que aquesta associació ofereix estan els concerts, viatges, intercanvis i cursos de formació, havent desenvolupat tots aquests arreu del món (Alemanya, Polònia, França, Itàlia, Veneçuela) i per la nostra geografia. Aquesta coral, baix la direcció de Jordi Blanch, ens va delectar amb un concert de gran qualitat i d'un repertori molt variat que abastava obres del Renaixement, Debussy, peces populars, gospel i fins i tot cançons de ABBA o Elton John.

PREMIS A L'ESTUDI MUSICAL "CIUTAT D'ONTINYENT"

El divendres 24 de gener de 2014 a les 19:30 h. va tindre lloc al saló d'Actes del Conservatori Professional de Música d'Ontinyent el lliurament dels **"Premis Ciutat d'Ontinyent" a l'Estudi Musical 2014**. Aquests guardons són en reconeixement al mèrit per l'esforç i l'interès pels estudis Professionals de Música. Es lliuren als alumnes amb el millor expedient acadèmic en el quart curs d'aquests ensenyaments; curs, en el que els alumnes han de fer un esforç molt important per a compaginar els estudis de Batxiller amb els Musicals, sent aquest premi un incentiu per a prosseguir aquesta tasca.

En aquesta Edició 2014, van haver quatre categories de premis:

- Categoria de Corda
- Categoria de Piano i Percussió
- Categoria de Vent-Fusta
- Categoria de Vent-Metall

En aquest acte, els alumnes interpretaren un obra i van rebre un diploma i un xec en concepte d'Ajuts per a continuar els seus estudis musicals, tot sota el patrocini de l'Excm. Ajuntament d'Ontinyent.

Els alumnes guardonats als "Premis Ciutat d'Ontinyent" a l'Estudi Musical 2014 van ser:

- Claudia Martínez Abril, Violoncel. (Categoria de Corda)
- Juan Tamarit Valls, Piano. (Categoria de Piano i Percussió)
- Araceli Llinares Belda, Oboè. (Categoria de Vent-Fusta)
- Victor Ferri Sirvent, Trompa. (Categoria de Vent-Metall)

TALLER DE LUTHERIA

El passat 6 de febrer realitzàrem al Saló d'Actes del conservatori un Taller de Lutheria enfocat als alumnes d'E. Elementals de Corda fregada. El luthier Raül Ferragut, del taller Sergi Martí de València, ens va fer gaudir i aprendre explicant-nos d'una forma senzilla els secrets de la construcció dels instruments de corda. També ens va proposar activitats plàstiques on els alumnes recrearen uns models en cartró d'aquesta família d'instruments, amb totes les seues parts i també tingueren ocasió de realitzar una neteja amb productes específics dels seus propis instruments.

Noelia Ferrando,
Professora de violí.

AUDICIÓ DE TROMPETA AL CENTRE CULTURAL DE CAIXA ONTINYENT

Com cada any, el CPMO té l'oportunitat de que els seus alumnes participen en concerts fora de les portes del nostre centre. El centre Cultural de Caixa Ontinyent és l'escenari ideal per a complir aquest objectiu i mostrar a la Ciutat d'Ontinyent el treball que es realitza dins les aules. Han sigut els alumnes de trompeta, el passat 19 de febrer, els primers en començar el cicle de concerts d'aquest curs al Centre Cultural de Caixa Ontinyent i en aquesta ocasió han participat alumnes de totes les edats, des de l'E. Elemental fins a l'E. Professional.

INTERCANVI DE CORDA AMB EL CONSERVATORI D'ALBAIDA

El seminari de guitarra del nostre conservatori va realitzar els dies 27 de febrer i 4 de març de 2014 una activitat extraordinària que va consistir en dos concerts-intercanvi amb els alumnes del conservatori Municipal d'Albaida. En ambdós concerts els alumnes interpretaren peces a soles i en grup. Per a aquesta ocasió el professor J.L. Silvaje va compondre la peça *African*, per a ser interpretada pels alumnes de conjunt de E. Professional del dos centres. L'acte va ser del gust del públic segons l'opinió i el sentir general.

Jose Luís Silvaje, Professor de guitarra.

Foto: Alumnes del Departament de corda interpretant l'obra *African* de J.L. Silvaje.

VI FESTIVAL DE PERCUSSIÓ AMB EL CONSERVATORI D'ELDA (28-2-2014)

Una vegada més, i ja van sis, els professors de percussió Pep Soler i Sònia Anton organitzaren el Festival de Percussió al que ja ens tenen acostumats. En aquesta ocasió el conservatori convidat va ser el C.P.M. d'Elda amb el seu professor de percussió Romuald Gassó. El saló d'actes del conservatori es va quedar xicotet degut a la quantitat de gent que va assistir a l'esdeveniment. Tot un espectacle on va quedar constància l'alt nivell i gran qualitat musical de tots els alumnes de percussió.

“JAM SESSION” AL TEIXO

El dia 28 de febrer, després d'acabar el VI Festival de Percussió, va tindre lloc al Teixó una *Jam Session* a càrrec dels professors Pep Soler, Remigi Roca i Adolfo García, que junt a alumnes i exalumnes del centre feren gaudir al públic assistent. Les *jam sessions* són concerts de jazz on la improvisació juga un paper fonamental, estil musical que cada vegada agafa més força als nostres conservatoris.

CONCERTS D'ANTICS ALUMNES

Durant el curs escolar són molts els antics alumnes que tornen al conservatori per a oferir-nos un concert de música de cambra o un recital de la seua especialitat. El dia 7 de març va ser la clarinetista Natalia Botella amb un trio, el 21 de març Jorge Sanegre oferí un recital de piano amb obres compostades per ell mateix i el 21 de maig li tocà el torn a Jovi Soler, exalumne de trompa amb el quintet de metalls Begó's Brass. Tots ells saben que tenen les portes obertes per a realitzar aquest tipus d'activitats musicals sempre que vulguen i esperem que vinguen moltes més vegades.

“DEBUSSY I LES ARTS”

La professora de piano Maria Rosell va organitzar una xarrada-taller al voltant de la connexió existent entre la música de Debussy amb les diferents arts plàstiques, dansa i arquitectura de l'època. A aquesta activitat participaren tant els alumnes de piano com els d'Història de la Música. Tots ells van poder comprovar la globalitat de l'art, la influència i repercussió que tenen entre sí les diferents disciplines artístiques i la importància d'estudiar la connexió entre totes elles per a entendre millor la música.

CONCERT DE JORGE SANEGRE (ANTIC ALUMNE)

El dia 21 de març, al saló d'actes del Conservatori d'Ontinyent, Jorge Sanegre va interpretar una audició al piano d'obres compostes per ell mateix, inspirades en sensacions de la vida.

Al començament de cadascuna de les interpretacions, la seva dona, Sofia Plá explicava al públic en què s'havia inspirat Jorge per compondre la música.

Entre altres obres, va interpretar *La Principiante*, *Una historia real*, *El valle del viento*, *Por ser así ...* , aquesta última dedicada a la seva professora Marta Gironés. Va rebre calorosos aplaudiments d'un públic emocionat davant la sensibilitat de Jorge, que en agraïment els va delectar a més, amb diversos temes del seu repertori musical.

Marta Gironés, Professora de Piano.

Jorge Sanegre interpretant una de les seues obres.

MASTER CLASS DE VIOLÍ AMB FRANCESC NAVASQUILLO (3 D'ABRIL DE 2014)

Els Professors de l'especialitat de violí organitzaren una *master class* amb el violinista Francesc Navasquillo, professor del Conservatori Superior de Música de Castelló. Els alumnes van estar treballant durant tota la vesprada tant els aspectes tècnics com el repertori d'aquest instrument. Cap ressaltar la importància d'aquest tipus d'activitats ja que són una dosis de motivació molt important per als alumnes.

ASSISTÈNCIA DELS ALUMNES DE CANT AL PALAU DE LES ARTS A ESCOLTAR L'ÒPERA "SIMON BOCCANEGRA" DE GIUSEPPE VERDI

El Departament de Cant va participar el passat 3 d'abril en el projecte didàctic *Siente la ópera* del Palau de les Arts Reina Sofia de València. Aquest ofereix, a grups d'estudiants, la possibilitat d'assistir a una de les òperes programades al llarg de la temporada. En aquesta ocasió, l'òpera representada va ser *Simon Boccanegra* del compositor italià Giuseppe Verdi, amb la batuta d'Evelino Pidò dirigint l'Orquestra de la Comunitat Valenciana i comptant amb Plácido Domingo com a personatge principal.

AUDICIÓ DE CLARINET AL CENTRE CULTURAL DE CAIXA ONTINYENT

El Dimarts 8 d'abril el professor Francisco Campos es desplaçà amb els seus alumnes al centre Cultural de Caixa Ontinyent per a realitzar una audició de la seua especialitat. Interpretaren obres de Pons, Pierné, Mozart, Stamitz, Cavallini, Weber, Romero i de Miguel Angel Calvo, aquest últim, professor de tuba al nostre conservatori.

AUDICIÓ DEL DEPARTAMENT DE CORDA AL CENTRE CULTURAL DE CAIXA ONTINYENT

El dia 9 d'abril de 2014 va ser el departament de corda qui va participar en una audició al Centre Cultural de Caixa Ontinyent. Els alumnes de Violí, Viola i Violoncel eixiren de les portes del conservatori per a oferir un concert al públic amb un repertori variat i més que interessant. Qui no va tindre la sort d'escoltar-los tindrà un altra oportunitat el proper dijous 5 de juny al mateix lloc.

MASTER CLASS DE PERCUSSIÓ AMB MANEL RAMADA

L'aula de percussió continua organitzant activitats per a mantindre motivats als seus alumnes. En aquesta ocasió amb una *master class* per als alumnes de l'E. Professional a càrrec de Manel Ramada. Aquest gran percussionista és professor al conservatori Superior de Saragossa i un punt de referència al panorama percussiónic espanyol. El 9 d'abril va ser la data elegida i treballaren de valent durant tot el dia.

MASTER CLASS DE TROMPA AMB BERNAT CÍFRES

Els alumnes de l'especialitat de trompa van gaudir, el passat 10 d'abril, d'una *Master Class* amb Bernat Cífres, Trompa solista de l'Orquestra de la Comunitat Valenciana i Professor del Conservatori Superior de Saragossa. En aquesta activitat participaren pràcticament la totalitat dels alumnes de trompa de l'E. Professional del centre. Durant tot el dia, van estar treballant col·lectiva i individualment la tècnica i el repertori concertístic d'aquest instrument. Tots quedaren encantats amb el professor, tant per la seua gran qualitat professional com humana.

TROBADA "FLAUTÍSSIM" AL CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA DE TORRENT

Tots els flautistes de la Comunitat Valenciana esperaven aquest dia amb impaciència. Ja feia molt de temps que la V Trobada "Flautíssim" estava programada al calendari, el 12 d'abril era el dia escollit i per fi havia arribat En aquesta ocasió, on l'amfitrió era el Conservatori Professional de Torrent, a les 9:30 del matí hi havia que estar allí, calia matinar per a traslladar-se des d'Ontinyent però l'esforç valia la pena. Els alumnes conegueren a altres estudiants del seu nivell, als professors de Flauta dels conservatoris de la Comunitat Valenciana, practicaren la tècnica de l'instrument, jazz, una master class amb Álvaro Octavio (Flauta Solista de l'Orquestra del Palau de les

Arts) i acabaren per a rematar el dia amb un concert de cloenda.

Un dia inoblidable ...!

MASTER CLASS D'OBOÈ AMB JUAN ANTONIO MORENO

El passat mes d'abril es va realitzar una *master class* d'oboè al Conservatori Professional d'Ontinyent. L'activitat es va desenvolupar els dies 14, 15 i 16 d'abril i va estar impartida per Juan Antonio Moreno López, professor d'oboè al Conservatori Superior de Música "Victoria Eugenia" de Granada.

Durant els tres dies es realitzaren diferents activitats: taller de canyes, classes individuals i col·lectives de tècnica, i de conjunt. Per a finalitzar aquestes jornades, es va preparar una xicoteta audició, on dos ensembles d'oboès varen interpretar dues peces. L'acte va finalitzar amb l'entrega als alumnes d'uns certificats de participació i aprofitament.

Cal destacar la bona acollida que va tindre aquesta iniciativa, ja que, en la master class participaren tots els alumnes d'oboè del centre.

Vicent Gómez, Professor d'oboè.

MANTENIMENT I CONSERVACIÓ DEL CLARINET

Durant els dies 14, 15 i 16 d'abril es va dur a terme al nostre conservatori un taller de *Manteniment i conservació del clarinet*. En la primera sessió comptarem amb la presència de Manuel Martín Ventura, professor de Fonaments de Mecànica del Conservatori Superior de València. Ell es va encarregar d'explicar tot el referent a la fusta utilitzada i al procés de construcció dels clarinets (tipus de fusta utilitzats, curació de la fusta, calibres, etc.). En les següents sessions, va ser el professor de Clarinet Federico Rocafort qui dirigí unes classes pràctiques per a que tots els alumnes coneguen el mecanisme del seu instrument, puguen realitzar xicotetes reparacions d'emergència i així prolongar la vida del seu instrument.

MASTER CLASS DE PIANO AMB GUILLERMO GONZÁLEZ

El passat 29 i 30 d'abril, els alumnes de piano, vam tindre l'oportunitat de poder rebre una "master class" enfocada a la música espanyola, impartida per Guillermo González, pianista reconegut internacionalment.

Personalment, va ser una experiència molt gratificant ja que Guillermo ens va ajudar a tindre un coneixement més ampli de la música espanyola.

És clar, al principi, estàvem una mica atemorits perquè no el coneixíem personalment, però ens vam adonar que és un home divertit, el qual va fer les classes d'una manera didàctica, fent-nos partícips d'aquestes per a que d'aquesta forma compreguérem millor el que volia dir-nos, per exemple a un

xic el va nombrar com a guitarrista i a altres dos xiques com a les cantadores i teníem que anar assenyalant qui estava tocant o cantant en cada moment de l'obra, per a saber qui tenia la melodia.

A banda de que vam aprendre en les classes individuals, també vam aprendre molt més dels consells que li deia als altres companys, així podíem observar els errors i les virtuts dels altres.

Sens dubte, va ser una bona experiència, que de segur molts voldrem repetir.

Carmina Tortosa Cerdá,
alumna de piano.

INTERCANVI DEL DEPARTAMENT DE METALL AMB EL CONSERVATORI "PERFECTO GARCÍA CHORNET" DE CARLET

L'encontre començà al CPMO cap a les 17:30 h. del dijous 15 de maig de 2014. L'AMPA ens va preparar un berenar al pati on hi seriem almenys 80 persones. Després de la picadeta i de menjar-nos els entrepans, ja amb els estómacs plens, començaren les audicions dels alumnes al Saló d'Actes. Els primers en actuar van ser els alumnes de Carlet amb grups de saxos, duo de clarinets i dos grups de cambra amb piano. Després, el Departament de Metall del nostre centre començà amb els alumnes de Conjunt de l'E.E. baix la batuta de Juan Domínguez, a continuació participaren quatre grups de cambra, el Grup de Trompes del CPMO dirigit per Vicent Llopis i per a finalitzar, els alumnes de percussió estrenaren *El Llac dels Somnis*, obra de l'alumne de percussió del nostre centre Rubén Penadés.

ELS ESTUDIS SUPERIORS DE JAZZ

El passat 20 de maig, ens va visitar Ramon Cardo. Aquest és un dels músics de jazz més prestigiosos i de més renom del nostre país. El motiu de la visita fou per explicar a l'alumnat dels últims cursos del grau professional del nostre centre la nova especialitat de jazz. Des de fa sis anys, l'especialitat s'imparteix al Conservatori Superior de música de València. En la seua exposició parlà de les especialitats que hom pot cursar, de l'accés, de les matèries. A més ens va suggerir unes idees perquè els assistents es poderen iniciar en el món del jazz. Per finalitzar ens va delectar amb un parell de peces en les quals es va poder oir el seu so potent i virtuós. Va ser acompanyat pels professors del centre Josep Soler, Adolfo Garcia i Remigi Roca.

Remigi Roca,
Professor de Contrabaix.

INTERCANVI DE VIOLÍ AMB EL CONSERVATORI DE DÈNIA

Alumnes i professors de Violí es desplaçaren el dia 21 de maig fins a Dènia per a realitzar un intercanvi amb el Conservatori "Tenor Cortis" d'aquesta ciutat. Aquest ha sigut el segon encontre que ha tingut lloc enguany, ja que el passat 2 d'abril van vindre els alumnes de Dènia a Ontinyent per a oferir una Audició al nostre centre. En aquesta activitat han col·laborat també altres alumnes i professors del Departament de Corda. Per descomptat, una experiència inoblidable...

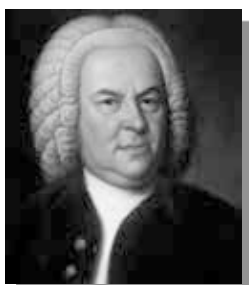

AUDICIONS ESCOLARS DE FAGOT I CONTRABAIX

Durant el passat mes de maig, la Professora de Fagot Ana Mª Uroz i el Professor de Contrabaix Remigi Roca han realitzat varies audicions en diferents col·legis d'Ontinyent amb la intenció de promocionar i donar a conèixer aquests instruments entre els xiquets més menuts. Els CEIP Rafael Juan Vidal, Martínez Valls i Maestro Carmelo Ripoll ens obriren les portes i tant alumnes com mestres ens van rebre amb una calorosa acollida. De segur que no oblidaran mai la sonoritat i els noms d'aquests dos instruments.

Anecdotari

J. S. BACH

UN MÚSIC DE SEGONA FILA

“A falta dels millors, hem hagut d’escollir als de segona fila...” Amb aquestes paraules rebia en 1723 el molt noble i prudent Consell Musical de Leipzig al seu nou “director Musices”. Ja que no va ser possible aconseguir “els millors”, va ser necessari acceptar els mediocres. El mediocre era, ni més ni menys, un dels millors compositors de tota la història, Johann Sebastian Bach.

HENRY PURCELL

AL MAL TEMPS...

Henry Purcell (1659-1695) va morir, segons explica una llegenda molt estesa a la qual no sabem si donar o no credibilitat, a causa d’un refredat contret una nit en què es va veure obligat a dormir fora de casa, a l’aire lliure. El fet que Purcell passés la nit a la intempèrie es deu a que va arribar ebri a casa i la seva dona no el va deixar passar.

UNA BROMA MUSICAL DE NASSOS

Mozart i Haydn eren grans amics i es professaven una admiració mútua. Una vegada Mozart va voler fer una broma a Haydn i li va presentar una partitura dient:

- Mestre, a que no podeu tocar aquesta peça?

Haydn va anar cap al piano, va disposar la partitura al faristol i va començar a tocar sense problemes. Però va arribar un moment en què es va veure obligat a deixar de tocar i va dir a Mozart:

- No puc continuar. Has escrit una nota que és impossible tocar ja que em falten dits.

Aquesta nota havia de tocar-se en la part central del teclat i Haydn tenia dues mans ocupades en els extrems.

Mozart va somriure i va dir a Haydn:

- Deixeu-me a mi.

Va tocar des del principi i en arribar a la nota problemàtica ajupí el cap i la va tocar amb el nas. Haydn va dir:

- En veritat toqueu amb tota l'ànima, però també amb tot el cos, incloent el nas.

W.A. MOZART

J. HAYDN

ROBERT SCHUMANN

SCHUMAN S'AUTOLESIONA SENSE VOLER

Robert Schumann (1810-1856) va iniciar la seva vida musical amb l'ambició de ser pianista; de fet, les composicions dels seus primers anys es van centrar gairebé exclusivament en aquest instrument.

No obstant això, el jove pianista estava preocupat perquè considerava que el dit central de la seva mà dreta no tenia l'agilitat suficient per obtenir la velocitat i virtuosisme que desitjava. Decidit a “ajudar” el dit rebel, Schumann va inventar un aparell que havia de potenciar el seu moviment, però l'aparell li va causar una ferida que li va deixar el dit inútil, de manera que es va veure obligat a canviar els seus projectes musicals, abandonant la carrera de virtuós.

El món va perdre un pianista potser excepcional, però sens dubte va guanyar amb el canvi, ja que Schumann va esdevenir un compositor de gran relleu.

La Batuteca

LA UTILIDAD DE LO INÚTIL. MANIFIESTO

NUCCIO ORDINE

Editorial: Acantilado. 2013

(Recomanat a partir de 16 anys)

Quantes vegades hem escoltat la pregunta ¿i per a què serveix l'art?, i ¿per a què serveix la música?. La resposta és evident quan hui en dia sols es valora com a útil allò que té una traducció en beneficis materials. I precisament al servir-se d'aquests plantejaments, a l'actualitat, amb la crisi econòmica que ve patint Europa, és molt fàcil prescindir de tot allò que està relacionat amb el món del saber i de la cultura. Tal com diu Ordine "a l'univers del utilitarisme un martell val més que una simfonia, un ganivet més que una poesia, una clau anglesa més que un quadre: perquè és fàcil saber l'eficàcia d'un utensili mentre que cada vegada resulta més difícil saber per a què serveix la música, la literatura o l'art". Ordine defensa el coneixement i la cultura com una cosa que no es pot comprar i per a aquesta defensa es serveix dels grans filòsofs, citant-los i explicant-los d'una forma molt

clara. Tot amb l'objectiu de condemnar els retalls brutals en cultura i educació que està patint Europa. En definitiva, la cultura és tan necessària com l'aire que respirem; és allò que ens envolta; és el líquid amniòtic ideal on les idees de democràcia, llibertat, justícia, laïcitat, igualtat, dret a la crítica, tolerància, solidaritat, i bé comú poden experimentar un vigorós desenvolupament. Així ho il·lustra Ordine al seu llibre amb una breu història de Foster Wallace:

Hi havia una vegada dos peixos joves que anaven nadant i es trobaren per casualitat amb un peix més vell que nadava en direcció contrària; el peix vell els saludà i els digué "Bon dia xics, com està l'aigua?". Els dos peixos joves seguiren nadant un tros; per fi u d'ells mirà a l'altre i digué "què dimonis es l'aigua?"

<http://www.rtve.es/television/20131121/utilidad-inutil-palabras-del-gran-intelectual-italiano-nuccio-ordine/799621.shtml>

<http://www.rtve.es/alcarta/videos/pagina-2/pagina-2-entrevista-nuccio-ordine/2187130/>

EL VIOLÍN DE AUSCHWITZ

MARIA ÀNGELS ANGLADA

Editorial: Edición Destino

Col·lecció: Ancora y Delfín. 2007

(Recomanat a partir de 15-16 anys)

Novel·la on ens narra la història d'un violí que va ser construït com objecte d'una aposta i que des d'aquell moment havia arribat fins als nostres dies. El violí hauria de tindre un so perfecte i ser construït en un temps record, baix unes condicions de pressió excepcionals. En joc es troba la vida del luthier constructor i la del violinista que ha d'utilitzar-lo en un concert amb un públic i un escenari rarament habitual. A més de ser una historia commovedora on podem assistir una vegada més al infern de les atrocitats dels camps de concentració nazis, l'escriptora proclama la pervivència de la dignitat humana inclús baix les circumstàncies més brutals.

Llibres

EL MAESTRO INVITA A UN CONCIERTO

LEONARD BERNSTEIN

Editorial: Siruela

Col·lecció: Las tres edades del hombre. 2002.

(Recomanat a partir de 13 anys)

A més a més de ser un gran director, pianista i compositor, Leonard Bernstein es va revelar com a un gran comunicador a través dels programes de televisió “Concerts per a joves”. Fins a hui, aquestos Concerts per a joves es mantenen com el programa de música clàssica que més ha durat a una televisió comercial, la CBS; es van emetre des de 1958 fins a 1972. En aquestos concerts Leonard Bernstein explicava conceptes considerats avorrits i difícils de forma didàctica i amena junt a l’Orquestra Filharmònica de New York al Carnegie Hall de New York.

CAP. I: “Qué significa la música”

<http://vimeo.com/8042131>

YO SERÉ DIRECTOR DE ORQUESTA

CLAUDIO ABBADO

Editorial: Corimbo. 2007

(Recomanat a partir de 8 anys)

Aquest llibre, dirigit a xiquets i xiquetes està escrit pel gran director Claudio Abbado, desaparegut tristament a principi d’aquest any. En ell relata el moment que va resultar clau a la seua vida per decidir-se a estudiar música, també com va ser la seua infància en una família de músics i com va ser la seua formació com a director, així com les idees més importants que sempre han estat presents a la seua carrera com a director d’orquestra.

Claudio Abbado va nèixer en 1933 i va morir en 2014. Preocupat sempre pels joves músics, aquest llibre el va concebre per a tots aquells que aprenen música, però també, per a tots aquells xiquets que puguen estar interessats en la música.

6 SUITES FOR CELLO, BWV 1007-1012

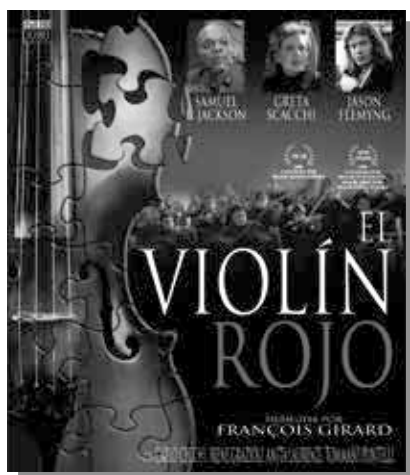
J.S. BACH

Les 6 Suites de J.S. Bach formen part del repertori bàsic del violoncel. Aquestes obres són molt conegudes i a pesar de ser originals sols per a violoncel, solen ser interpretades per altres instruments com alguns de corda (violes), vent metall (trompes, trombons), etc. Existeixen moltíssimes versions, algunes tendeixen a ser més romàntiques, altres més barroques i altres són conegudes per ser gravades per concertistes internacionals. La versió proposada per a aquesta ocasió és la realitzada pel violoncel·lista holandès Anner Bylsma. Actualment és un especialista de la música antiga, va ser un dels pioners violoncel·listes barrocs al món, i avui en dia és reconegut internacionalment.

EL VIOLÍN ROJO

FRANÇOIS GIRARD

Aquesta pel·lícula està basada en la vida d'un violí roig, des de la seua construcció fins la trajectòria al llarg dels anys. És molt interessant veure o conèixer les experiències per on passarà este violí, el tracte o l'ús que es farà d'ell, els diferents tipus de mans que podran arribar a executar-lo, els "anys de vida" que podrà tindre aquest violí, etc. És de color roig degut a un dels "ingredients" que porta el seu vernís i que sols es podrà descobrir veient la pel·lícula. És recomanable tant per a músics com per als que no ho són.

Passatemps

Aquesta és una orquestra molt especial, no pareix que ningú preste massa atenció a les indicacions del seu director. Has de trobar 10 diferències dins d'aquest rebombori. Ho aconseguiràs?

En clau d'humor

• En una convenció de violes corre el rumor que un dels participants és capaç de tocar semifuses. Immediatament, una multitud de violes envolta el col·lega superdotat i li pregunta si això és cert. Contesta que és així. De manera que li demanen que en toque una per a demostrar-ho.

• Per què la trompa és un instrument diví?
Perquè les persones la toquen però només Déu sap el que sonarà.

• En un avió, un home es posa a xarrar amb el seu veí de seient i li diu:
- Vol que li conte un acudit de tubes?
- Bé, però ha de saber que jo toque la tuba - li contesta el veí.
- Tranquil, li'l contaré molt lentament per a que l'entenga.

• Diàleg entre percussionistes:
- Crec que el meu veí està una mica boig.
- Per què?
- De sobte, totes les nits a les tres del matí, es posa com a boig a colpejar les parets.
- I tu què fas?
- Jo? Res, seguir tocant la bateria.

Cites i frases cèlebres

“ El primer concepte sempre és el millor i el més natural. L'intel·lecte pot errar però el sentiment mai ho fa .

Robert Schumann. Citat en *Encyclopedia of Quotations about music* (1978), Shapiro.

“ El millor de la música no pot trobar-se en les notes.

Gustav Mahler.

“ J.S. Bach és un déu benevolent al qual els músics haurien d'oferir una pregària abans de començar a treballar, perquè els preservés de la mediocritat.

Claude Debussy, citat en *Debussy* (1963) Lockspeiser.

“ Si vols saber si un poble està ben governat i si són bones o dolentes les seves lleis, hauries d'examinar llavors la música que practica.

Analectas, **Confucio.**

“ Si un dia no practique, ho note jo; si en dos dies no practique, els crítics ho noten; si passen tres dies sense practicar, el públic ho nota.

Ignacy Jan Paderewski, citat en *Encyclopedia of Quotations about music* (1978), Shapiro.

“ No hi ha res millor que la música. Quan ens trasllada fora del nostre temps, ja ha fet molt més per nosaltres del que tindríem dret a esperar .

Nadia Boulanger, citada en *Le Monde Musical* (1919).

“ Sovint, quan m'enfrontava a algun obstacle, quan la meva fortalesa física i mental es debilitava i em costava perseverar per la senda que m'havia traçat, un sentiment secret murmurava en el meu interior: “Són tan pocs els que estan contents i feliços ací baix, l'ansietat i el dolor els aguaiten allà on van; potser la teva feina puga, algun dia, convertir-se en una font on aquells carregats per les inquietuds puguen descansar i alleujar-se durant uns instants“. I aquest era un poderós motiu que m'empentava a seguir endavant.

Joseph Haydn, carta dirigida a un grup de melòmans de Bergen.

Agenda

Maig	
26 al 30	INSCRIPCIÓ PROVES D'ACCÉS AL GP (Convocatòria Juny)
Juny	
1 al 15	INSCRIPCIÓ PROVES D'INGRÉS ALS E. Elementals
4	AUDICIÓ DE CANT AL CENTRE CULTURAL DE CAIXA ONTINYENT
5	AUDICIÓ DE CORDA AL CENTRE CULTURAL DE CAIXA ONTINYENT
6	AUDICIÓ DE PIANO AL CENTRE CULTURAL DE CAIXA ONTINYENT
6	AUDICIÓ ALUMNES DE 6é DE CORDA, FUSTA I CANT
13	AVALUACIÓ FINAL
16	PUBLICACIÓ VACANTS G. Professional
17 al 20	JORNADES D'AUDICIONS 3r TRIMESTRE
18	CONCERT DE PROFESSORS
24, 25 i 26	PROVES D'ACCÉS AL GP (Convocatòria Juny)
27	CONCERT DE CLOENDA
23 al 27	EXÀMENS RECUPERACIÓ 6é GP
Juliol	
1 al 4	INSCRIPCIÓ PROVES D'ACCÉS AL GP (Convocatòria Setembre)
7 al 11	MATRÍCULA Grau Professional
9	EXÀMENS RECUPERACIÓ 1r a 5é GP ASSIGNATURES TEÒRIC-PRÀCTIQUES
10	EXÀMENS RECUPERACIÓ 11 a 5é GP ESPECIALITATS, CAMBRA I BANDA
14 al 18	MATRÍCULA Ensenyaments Elementals

CONCERT DE PROFESSORS

Dijous 19 de juny a les 19:00 h.
Al Saló d'Actes del Conservatori

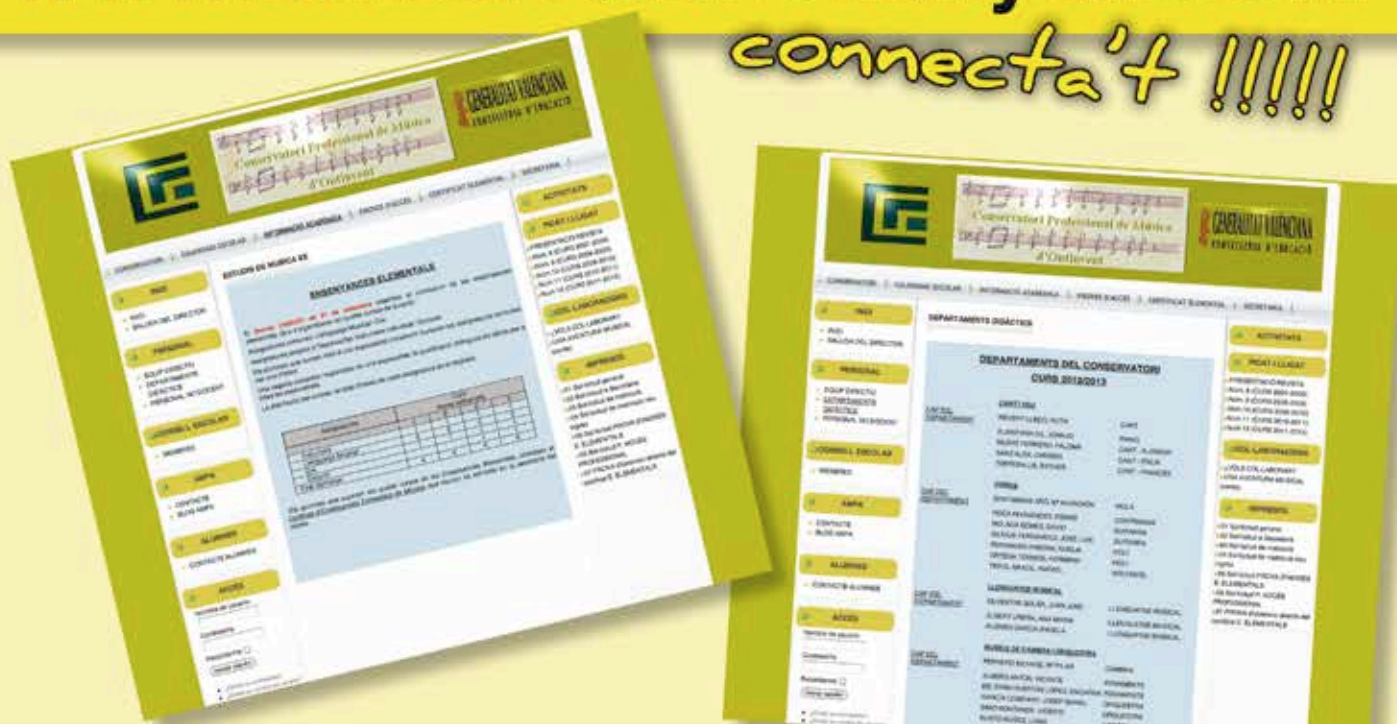
- **Tuba Concerto** _____ **E. Gregson**
I. Allegro
Tuba: Miguel Angel Calvo
Piano: Pilar Garcia
- **Polonaise de Concert Op. 14** _____ **D. Popper**
Violoncel: Marta clara Asensi
Piano: Laura Valls
- **Solo en Sib M.** _____ **Emilio Arrieta**
Flauta: Estefania Santamargarita
Piano: Joanjo Albinyana
- **Los Gitanos. Vals Espanyol** _____ **Mel Bonis**
Pianos: Inma Espluges i Laura Valls
- **Romanza i Vals** _____ **Rachmaninov**
Pianos: Laura Valls, Inma Espluges i Joanjo Albinyana
- **Quintet K 452** _____ **W.A. Mozart**
I. Largo-Allegro Moderato
Piano: Mª Pilar Ferrero
Clarinet: Federico Rocafort
Fagot: Ana Mª Uroz
Oboè: Vicent Gómez
Trompa: Arturo Garcia
- **Times Like These** _____ **M. Ozone**
Vibràfon: Pep Soler
Piano: Joanjo Albinyana
- **Salam Aleikum** _____ **J.L. Silvaje**
Guitarra: Jose L. Silvaje
Violí: Joanjo Silvestre
Percussió: Pep Soler
Flauta: Francisco Oviedo
Violoncel: Marta Clara Asensi

Entra ja a veure la nova REVISTA DIGITAL: www.picatilligat.com

www.conservatoriontinyent.com

connecta't !!!!!

gráficas minerva

Des de 1923

Benigànim

on gaudeixes

Aielo de Malferit

Albaida

Agullent

Bocairent

art al Centre Cultural Caixa Ontinyent
Ontinyent, Vall d'Albaida

Banyeres de Mariola

estem on tu estàs

47 oficines i 24 centres d'obra social

caixaontinyent.es

CAIXA
Ontinyent
La caixa de les comarques

